

ærede Forslagsstiller beelte, idet han yttrede, at hans Niemed havde været under en eller anden Form at fremkalde en Overveelse, hvorved Opmærksomheden blev henledet paa dette Spørgsmaal, som dog ikke her kan finde sin Afgjorelse, — at, hvis dette ikke skulde være conformt med, at den ærede Forslagsstiller vil tage det tilbage, Thinget da ikke bør fremme det videre.

Besfely: I Anledning af det sidste Foredrag skal jeg kun gjøre en enkelt Bemærkning. Der er gjort den Indvending imod Forslaget, at denne Deel af Statsgjælden ikke er særlig, og at en saadan Lov ikke kunde functioneres af Hs. Majestæt. Jeg vil tillade mig i saa Henseende at rette det Spørgsmaal til den ærede Taler: hvis Lovforslaget havde lydt paa: denne Deel af Statsgjælden er særlig, og hvis altsaa Loven ved Amendement kan indeholde den Bestemmelse, at den Mening, jeg har, er urigtig, men at det derimod er rigtigt, at den skal ansees som en særlig Statsgjæld, om der da vil være Noget til Ginder for, at en saadan Lov udgaaer fra Rigsdagen. Forsaavidt det er Tilfældet, forekommer det mig, at der er Anledning for det ærede Thing til at henvise dette Spørgsmaal til nærmere Behandling.

Lehmann: Det vil ikke være undgaaet Nogens Opmærksomhed, at jeg med den største Flid har afholdt mig fra at udtale min Mening med Hensyn til Realiteten. Skulde jeg gaaet ind paa Realiteten, da er det ganske vist, at det er et meget vidtløftigt og indviklet Spørgsmaal, og da troer jeg, at Enhver vilde føle, at det burde forberedes i en engere Kreds, førend det her førte til en almindelig Diskussion; men netop det Standpunkt, hvorpaa jeg troer at Sagen staaer — at der fra vor Side aldrig kan være Tale om Andet end en Paaastand, og at en Paaastand ikke kan udtales i Lov, hverken med det ene eller det andet Udtryk, og umuligt kan finde det sælles Statsoverhoveds Stadfæstelse, som kun kan deeltage i Afgjørelser, ikke i Paaastande — netop denne formelle Betragtning troer jeg maa kunne dispenkere mig fra Svar. Forøvrigt vil det

ærede Medlem have bemærket, at det fra den ærede Indenrigsministers Side er blevet benægtet, at dette overhovedet kunde betragtes som Statsgjæld, og at Spørgsmaalet jo altsaa nærmest, naar jeg skal berøre Punktet, vilde være det, om de af Statsoverhovedet udsedte Obligationer, der jo forbandt den hele Stat, ere givne paa hele Statens Begne, eller om man ikke er gaaet imellem et Institut, som jo er en moralsk Person, og endeel af de Individuer, der ere forpligtede ligeoverfor dette Institut.

Besfely: Mit Spørgsmaal til den ærede sidste Taler var aldeles formelt; det var slet ingen Opfordring til at gaae ind paa Realiteten.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling nægtedes med 26 St. mod 4.

Formanden: Vi gaae nu tilbage til den første Sag paa Dagsordenen, som angaaer Fortsættelse af 1ste Behandling af Udkast til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder*).

Drieser: Med Hensyn til det særskilte Votum, som jeg betingelsesvis med min ærede Sidemand (Glensborg) har afgivet, da skal jeg ikke inklade mig paa nærmere at motivere det, da dette fra hans Side udsærligt er skeet, idet han har udhævet flere af de Indvendinger og Indsigelser, som ere blevne gjort mod Forslaget, og disse Indvendinger og Indsigelser endvidere ere blevne supplerede og forøgede med hvad den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) anførte, som er stemmende med hvad der er blevet meddeelt Udvalget af DHr. Ingeniører og Arkitekter, der have mødt i Udvalget. Jeg skal derimod blot henholde mig til den betingelsesvise Tiltræden af dette Forslag. Den ærede Ordfører for Majoriteten udhævede et af mig brugt Udtryk i de saa Ord, som jeg har indført i Betænk-

*) Begyndelsen af 1ste Beh. findes Sp. 603, fl.